

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/28/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123370072
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6123370072.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO : 50 496 166, zastúpený : ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Tolstého 1201/20 Žilina, IČO : 36 864 455, proti žalovanej : KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO : 00 585 441, o zaplatenie 1.132,29 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 12. 3. 2024 sp. zn. 42C/68/2023 - 63 v spojení s opravným uznesením toho istého súdu zo dňa 19. 4. 2024 sp. zn. 42C/68/2023 - 80, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 19. 4. 2024 sp. zn. 42C/68/2023 - 80 **p o t v r d z u j e**.
Žalobca **m á** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1/ Uvedeným rozsudkom súd prvej inštancie zložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.132,29 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy 1.132,29 eur od 22. 5. 2023 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalobcovi ako úspešnej strane v spore priznal voči neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že sa žalobca žalobou podanou na Okresnom súde v Banskej Bystrici dňa 27.07.2023 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 15.11.2023 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.132,29 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy 1.132,29 eur od 22.05.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 22.07.2022 došlo vo Varíne k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, XXX XX L.. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 467/2022 zo dňa 03.08.2022, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 03.08.2022 do 20.09.2022 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise až do doručenia krycieho listu žalovanou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 6212022 zo dňa 05.10.2022, splatnú dňa 09.10.2020 na sumu 2.136,80 eur bez DPH za dobu užívania náhradného vozidla 49 dní. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, na ktorých náhradu nesie zodpovednosť poisťovňa žalovanej. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanej titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla

na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplataenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.09.2022 vznikla voči žalovanej pohľadávka vo výške 2.136,80 eur s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanej. Žalobca vyzval žalovanú na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaná dňa 09.05.2023 poskytla žalobcovi poistné plnenie vo výške 1.004,51 eur. Žalovaná postupovala v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátila nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaná neposkytla žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovanej, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplataenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovanej. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaná dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 19.05.2023 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaná skončila šetrenie poistnej udalosti dňa 04.05.2023 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia. Žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej na zaplataenie istiny vo výške 1.132,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 22.05.2023 do zaplataenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s ust. § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanej tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaná, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018). K postupovanej pohľadávke žalobca uvádza, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poistencom žalovanej, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy, a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dlžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018). Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplataenie úrokov z omeškania poukázal na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne

zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

2/ Žalovaná podala proti platobnému rozkazu odpor. Mala za to, že oprava poškodeného vozidla bola účelná, nevyhnutná a odôvodnená len v rozsahu 23 dní. V zmysle vyššie uvedeného preto žalovaná žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodeného nepriznala a neposkytla z titulu prenájmu náhradného vozidla poistné plnenie v sume 1.075 eur. Žalovaná spochybňovala skutočnosť, že žalobca a poškodený mohli už v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy presne vedieť časový úsek, v ktorom sa oprava poškodeného vozidla bude vykonávať, t. j. že v tomto prípade bude oprava poškodeného vozidla trvať v rozsahu 49 dní. Krajský súd v Žiline k vyššie uvedenému napr. v rozsudku zo dňa 22.06.2023, so spis. zn. 14Cob/93/2022 uviedol, že „V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že nejde o bežný prenájom vozidla, ale o nájom v dôsledku poistnej udalosti, kedy poškodený nevie určiť pri uzatvorení doby trvania nájmu, keďže nevie posúdiť dobu opravy.“ Žalovaná tiež poukazovala aj na to, že ako vyplýva z faktúry za opravu vozidla, tak oprava poškodeného vozidla bola zväšená dňa 08.09.2022, kedy sa poškodené vozidlo stalo opätovne prevádzkyschopné. Poškodenému preto od okamihu dokončenia opravy poškodeného vozidla podľa názoru žalovanej náklady na prenájom náhradného vozidla už nepatria. Žalovaná sa tak naďalej pridržiavala vyjadrenia likvidátora v zmysle jeho Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 05.05.2023, podľa ktorého bola poškodenému priznaná náhrada nákladov za prenájom náhradného vozidla v rozsahu 23 dní a má za to, že poškodenému nepatrí náhrada nákladov za prenájom náhradného vozidla v rozsahu 26 dní. Žalovaná poukazovala aj na to, že v zmysle Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 05.05.2023 nebolo poškodenému priznané ani poistné plnenie vo výške 47,29 eur z titulu rozdielu technických hodnôt ako ani poistné plnenie vo výške 10 eur z titulu zníženia 0,01eur/za 1 km. Žalovaná v súvislosti s vyššie uvedeným poukazovala na ust. § 442 ods. 1 Obč. zák., v zmysle ktorého „Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).“ Je teda zrejme, že žalovaná je ako poisťovateľ povinná uhradiť poškodenému resp. jeho právnomu nástupcovi len skutočnú škodu, ktorá spočíva v majetkových hodnotách (peniazoch), ktoré je potrebné vynaložiť na opravu poškodeného vozidla. Z uvedeného dôvodu preto bolo v tomto prípade potrebné zohľadniť aj regulárne odpočítané opotrebenie, t. j. rozdiel technických hodnôt poškodeného vozidla pred a po najazdení príslušného počtu km a paušálne opotrebenie, o ktoré boli pri najazdenom počte kilometrov so zapožičaním vozidlom ušetrené vlastné motorové vozidlo poškodeného. Žalovaná tiež dala do pozornosti, že ani jej nemôže byť na škodu subjektívny postoj poškodeného, t. j. aj poškodený je pri odstraňovaní následkov škodovej udalosti vrátane zabezpečovania prenájmu náhradného vozidla povinný konať s náležitou starostlivosťou tak, aby žalovanej nespôsobil škodu. V opačnom prípade totiž (t. j. ak by poškodený v súvislosti s odstraňovaním následkov škodovej udalosti žalovanému spôsobil škodu) tak možno podľa názoru žalovanej uvažovať aj o neprimeranom zásahu do jeho majetkových práv zo strany poškodeného. Žalovaná v súvislosti s jeho vyššie uvedenou argumentáciou poukazuje na to, že k povinnosti rešpektovať vyššie uvedenú zásadu neminem laedere vyplývajúcu z ust. § 415 Obč. zák. zo strany poškodeného v skutkovo podobných prípadoch týkajúcich sa nevyplatenia celej sumy poistného plnenia zo strany poisťovne škodcu sa vyjadril napr. aj Krajský súd v Bratislave v jeho rozsudku zo dňa 09.02.2023, so spis. zn. 4Cob/I 17/2021, keď konkrétne v tejto súvislosti uviedol, že „Správanie žalobcu ako poškodeného len viedlo k tomu, aby obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou (dopravnou nehodou), a k vynaloženiu nákladov na vykonanú opravu hol žalobca donútený dopravnou nehodou. Uplatnenie „amortizácie“ by bolo porušením zásady neminem laedere - nikoho nepoškodzovať.“ Z vyššie citovaného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave je teda podľa názoru žalovanej zrejme, že poškodený je v súvislosti so zabezpečením prenájmu náhradného vozidla povinný počínať si tak, aby svojím konaním neporušoval zásadu neminem laedere zakotvenú v ust. § 415 Obč. zák. Aj keď teda náklady vynaložené poškodeným na prenájom náhradného vozidla v súvislosti s opravou jeho poškodeného vozidla mu boli v dôsledku škodovej udalosti vnútené, tak to neznamena, že poškodený nie je povinný počínať si tak, aby pri zabezpečovaní nájmu náhradného vozidla žalovanej nespôsobil škodu. Žalovaná má preto za to, že poškodený v tomto prípade nekonal v súlade so zásadou neminem laedere vyplývajúcou z ust. § 415 Obč. zák., nakoľko už pri samotnom uzatváraní nájomnej zmluvy so žalobcom bola vopred dohodnutá neprimeraná doba opravy poškodeného vozidla až v

rozsahu 49 dní. Žalobca v tomto prípade nemá nárok na úroky z omeškania zo žalovanej istiny a to predovšetkým z toho dôvodu, že žalovaná považuje samotný nárok uplatňovaný žalobcom na zaplatenie istiny vo výške 1.132,29 eur za nedôvodný a neuznáva ho v celom rozsahu, t. j. žalovaná podľa jej názoru v tomto prípade správne posúdila, že žalobca ako právny nástupca poškodeného nemá nárok na poistné plnenie v pomernej časti rovnajúcej sa sume 1.132,29 eur. Žalovaná napokon pripomenula, že vo svetle aktuálnej judikatúry ústavného súdu podľa jej názoru sporným naďalej ostáva aj ustálenie okamihu, od kedy by žalobca vlastne mal mať v skutkovo rovnakých resp. obdobných prípadoch nárok na úroky z omeškania zo žalovanej istiny.

3/ Žalobca v replike poukázal na to, že žalovaná v podanom odpore uplatnený nárok žalobcu popiera z dôvodu neprimeranej doby trvania nájmu náhradného vozidla s poukazom na nevyhnutnú dobu opravy poškodeného motorového vozidla. Na základe toho považuje za účelný nájom náhradného vozidla len za obdobie 23 dní. Vo vzťahu k námietkam žalovanej má žalobca za to, že zmluva o nájme sa vždy uzatvára na začiatku nájmu, pri odovzdaní vozidla, nakoľko predmetná zmluva slúži nie len na účely uplatnenia poistného plnenia, ale prioritne zakladá záväzkový vzťah medzi prenajímateľom a nájomcom. Zároveň v prípade, že by nájomca odmietol vrátiť zapožičané vozidlo, spôsobil na zapožičanom vozidle škodu alebo ho užíval v rozpore s dohodnutými podmienkami, zmluva o nájme je právnym titulom žalobcu voči poškodenému na základe ktorého sa môže domáhať svojich práv, preto aj z hľadiska logického sa vždy zmluva podpisuje pri prevzatí náhradného vozidla, nakoľko je zrejmé, že už v prípade sporu by ju poškodený nepodpisal. Žalobca v čase začatia nájmu nevie, koľko bude nájom trvať, nakoľko oprava poškodeného vozidla a vybavenie poistnej udalosti je v každom jednotlivom prípade odlišná, preto je zrejmé, že dátum vrátenia vozidla poškodeným nájomcovi sa do zmluvy vpisuje po ukončení nájmu, načo má žalobca špeciálne vyhotovený počítačový program. Pri podpise nájomnej zmluvy sú v zmluve uvedené zmluvné strany, typ zapožičaného vozidla, od kedy nájom trvá a cena nájmu, pričom dodatočne sa vloží len doba do kedy nájom trval, v závislosti od pokynu poškodeného, ktorý žalobcovi ako prenajímateľovi oznámi ukončenie nájmu a miesto vrátenia zapožičaného vozidla. Doba nájomného pomeru dojednaného na dobu určitú môže byť dohodorená nielen uvedením určitého časového obdobia jeho trvania, ale i tak, že dobu trvania nájomného pomeru možno viazať na konkrétnym dátumom neurčiteľnú, avšak objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochybnosti zistiť, kedy nájomný pomer skončí, pričom v dobe dojednania takejto dohody nemusia mať účastníci istotu, kedy takto dojednaná doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. V čase uzavretia nájomnej zmluvy sa prenajímateľ a nájomca dohodli na podstatných náležitostiach, a to predmete nájmu a výške nájomného. V čase uzavretia nájomnej zmluvy nájomca ani prenajímateľ zvyčajne nevedia, či bude poistná udalosť riešená ako totálna škoda alebo či dôjde k oprave poškodeného vozidla a ako dlho sa toto vozidlo bude nachádzať v autoservise, teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady na nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynakladané. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovanej nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovanej. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Z faktúry od autoservisu, ktorú poskytla sama žalovaná je pritom úplne jednoznačné, že bola vystavená, a takisto, že oprava ukončená až dňa 08.09.2022. Žalobca k tvrdeniam žalovanej uviedol, že tieto neboli v konaní nijakým spôsobom preukázané a ostali tak iba tvrdeniami v teoretickej rovine. Postup akým žalovaná (poisťovňa) priznáva náhradu nákladov za nájom náhradných vozidiel po dobu kedy sa vozidlo poškodeného nachádza v servise za účelom jeho opravy nie je správny, nakoľko nezohľadňuje celkovú potrebnú dĺžku doby opravy vozidla ale iba jednotlivé časové úseky. Je nepochybné, že poškodený nemôže nijakým spôsobom ovplyvniť dĺžku doby, po ktorú je poškodené vozidlo v servise, nakoľko na túto dobu vplyva viacero faktorov od lehoty potrebnej na objednanie a dodanie náhradných dielov, personálne zabezpečenie servisu, či počet opravovaných vozidiel, resp. objednávok na opravu. Je nepredstaviteľné, aby poškodený jazdil hore - dole do servisu vždy, keď je poškodené vozidlo potrebné na obhliadku, doobhliadku, demontáž, montáž dielov. Žalobca v konaní jednoznačne preukázal, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise za

účelom jeho opravy, pričom je nutné tiež poukázať na skutočnosť, že bol to práve poškodený, ktorému bol tento stav vnútený bez jeho zavinenia a kedy sa ocitol v situácii, kedy nemohol využívať svoje motorové vozidlo. Poškodený nemohol nijakým spôsobom opravu jeho vozidla skrátiť ani ovplyvniť. Pokiaľ žalovaná nesúhlasí so zvoleným postupom pri oprave či konečnej dĺžke opravy, malo to byť odzrkadlené a namietané voči autoservisu pri poskytovaní poisťného plnenia za opravu a nie následne vymáhané na úkor poškodeného. Žalovaná vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poisťného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje neoprávnené a svojvoľné konanie žalovanej, pričom takýto postup nemožno akceptovať. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018 a zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019. Žalovaná spolu s odporom predložila faktúru vystavenú autoservisom AT, a.s., zo dňa 08.09.2022. Z predloženej faktúry za opravu vozidla síce vyplýva doba skončenia prác na vozidle dňa 08.09.2022, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody z havarijnej poisťky. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poisťnej udalosti. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Po pripísaní plnenia na účet autoservisu, tento informoval poškodeného o možnosti prevzatia opraveného vozidla a až potom bola reparovaná možnosť užívania predmetu vlastníctva. Z Mailového oznámenia zo dňa 19.09.2022 vyplýva dátum doručenia krycieho listu zo strany Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. až dňa 19.09.2022 o 14:23, pričom bezodkladne, a to nasledujúci deň došlo aj k odovzdaniu opraveného vozidla poškodenému a takisto aj k ukončeniu nájmu náhradného vozidla, ako to vyplýva z čestného prehlásenia poškodeného, ako aj z potvrdenia autoservisu. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovanej o novej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (k uvedenému napr. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol, a to dňa 20.09.2022, a to v deň nasledujúci po doručení krycieho listu zo strany Allianz - Slovenská poisťovňa. Argumentácia žalovanej je irelevantná, a to s poukazom na skutočnosť, že v prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poisťných udalostí autoservis opravené motorové vozidlo odovzdá poškodenému po zaplatení ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poisťného plnenia poisťovňou alebo doručenia krycieho listu zo strany poisťovne. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval dostatočnou hotovosťou (finančnými prostriedkami vo výške 4.345,35 eur) na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania. Jedná sa o štandardný postup a bežnú obchodnú prax pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch náhrady nákladov za opravu z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Čo sa týka rozhodnutí, na ktoré žalovaná poukazuje v rámci svojej procesnej obrany, citované časti sú vytrhnuté z celkového kontextu, pričom po oboznámení sa s ich obsahom mal žalobca za to, že nie sú na danú vec aplikovateľné. V prípade rozsudku sp. zn. 1Cob/71/2021 išlo o odlišnú dôkaznú situáciu, kde žalobca svoj nárok riadne nepreukázal, v prípade nálezu sp. zn. III. ÚS 602/2022 sa jednalo o odlišnú skutkovú situáciu pri vyhodnotení škody ako totálnej a v prípade uznesenia sp. zn. IV. ÚS 303/2023 sa ústavný súd nezaoberal skutkovými ani právnymi závermi, výlučne citoval závery odvolacieho súdu, nakoľko ústavnú sťažnosť vyhodnotil ako zjavne neopodstatnenú. V danej veci je relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 03.08.2022 do 20.09.2022, t.j. 49 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z čestného prehlásenia poškodeného, ako aj z predloženého potvrdenia autoservisu, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovanej. Z oznámenia o poisťnom plnení a z odporu takisto vyplýva, že žalovaná krátila poisťné plnenie z titulu

rozdielu technických hodnôt vo výške 47,29 eur ako ani poistné plnenie vo výške 10 eur z titulu zníženia 0,01 eur/1 km. Tento postup zo strany žalovanej však nie je dôvodný. Náhrada nákladov spojených s nájmom motorového vozidla je súčasťou skutočnej škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou. Súčasťou skutočnej škody sú taktiež náklady spojené s odstraňovaním resp. zmiernením škodových dôsledkov na strane poškodeného. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, skutočná škoda bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla právneho predchodcu žalobcu. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebolo nutné prenajať náhradné vozidlo a vynaložiť náklady v celkovej výške 2.136,80 eur. Vzhľadom k tomu uvedené krátenie poistného plnenia je neoprávnené a rovnako v tomto smere žalobca poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017. Vo vzťahu k uvedenému okrem toho poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku NS SR sp.zn. 2Obdo/48/2012 z 28.3.2013, podľa ktorých: „V konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava pri použití nových náhradných dielov vozidlo nezahodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Správanie žalobcu ako poškodeného len viedlo k tomu, aby sa obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou /dopravnou nehodou/ a k vynaloženiu nákladov na vykonanú opravu bol žalobca nútený dopravnou nehodou. Žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody za súčasného stavu, že žalovaný a ani vedľajší účastník na strane žalovaného nepreukázali, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil, t.j. že by na opravu vozidla boli použité nové diely, ktoré nesmerovali k obnoveniu prevádzky- schopnosti vozidla, resp. že by nové diely s opravou poškodeného vozidla nesúviseli. Uplatnenie „amortizácie“ by bolo porušením zásady neminem leadere - nikoho nepoškozovať. Účelom zákonnej úpravy je taký postup, aby sa poškodenému jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je aj v zhode so spravodlivým výkladom zákona. Opačný prístup k prejednávanej sporovej veci, ktorý by nezohľadnil vykompenzovanie škody v celom rozsahu v dôsledku vynaložených nákladov žalobcom na opravu poškodeného vozidla, aby sa toto dostalo do stavu pred poškodením, by bol aj v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp riadneho a spravodlivého procesu v zmysle Článku 46 Ústavy SR a Článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“ Pokiaľ ide o argumentáciu žalovanej poukazujúcu na ochranu jeho práv a porušenie zásady „neminem laedere“, jedná sa len o domnienky a úvahy spochybňujúce nárok žalobcu resp. poškodeného. Poškodený v momente vzniku prenájmu náhradného vozidla postupoval v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona č. 381/2001 Z. z., pričom ukončenie nájmu náhradného vozidla sa bezprostredne odvíjalo od ukončenia opravy poškodeného vozidla autoservisom a poskytnutia poistného plnenia žalovaným. Nesúhlasil s právnym názorom žalovanej, že by poškodený svojím konaním akýmkoľvek spôsobom porušil alebo ohrozil majetkové práva žalovanej. Autorizovaný servis neinformuje poškodeného a rovnako ani v danom konkrétnom prípade neinformoval poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zasiela rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému doručením krycieho listu od poisťovne resp. vyplatením poistného plnenia. Nesúhlasil s tvrdením žalovanej o tom, že by bolo výlučne na subjektívnom rozhodnutí poškodeného, kedy a či si svoje opravené vozidlo vyzdvihol z autoservisu. Skutočnosť, že sa vozidlo poškodeného nachádzalo v autoservise a poškodený ho nemohol užívať, v dôsledku čoho si musel prenajať náhradné vozidlo, je v príčinnej súvislosti s konaním poistenca žalovanej ako vinníka dopravnej nehody, a teda oprávnenou dobou nájmu náhradného vozidla pre účely priznania nároku na náhradu škody, a teda poskytnutia poistného plnenia, je celá doba zotrvania vozidla poškodeného v autoservise, ak na dĺžku tejto doby nemá žiaden vplyv konanie, či opomenutie, poškodeného. Pokiaľ je doba zotrvania v autoservise podľa názoru poisťovne neprimeraná, nie je dôvod prenášať zodpovednosť na poškodeného, ale je to práve poisťovňa, ktorá má dôsledky vyvodzovať voči autoservisu titulom záväzkového vzťahu uzavretého s ním. Skutočnosť, že opravované vozidlo poškodené konaním poistenca žalovanej zotrúva v autoservise až do vydania krycieho listu poisťovňou je priamou a bezprostrednou príčinou vzniku uplatneného nároku na náhradu škody, pričom nevydanie vozidla ku dňu poskytnutia zdaniteľného plnenia podľa faktúry vystavenej autoservisom a doručovanej len poisťovni nepredstavuje žiadnu ďalšiu, ani inú príčinu, ktorá by bola samostatnou a rozhodujúcou príčinou pre vznik škody, resp. v dôsledku ktorej by došlo k pretrhnutiu príčinnej súvislosti. Ohľadom uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukázal na judikatúru označenú v jeho návrhu na vydanie platobného rozkazu, pričom doplnil, že v nadväznosti na prijaté rozhodnutia Ústavného súdu SR sa aj Najvyšší súd SR odklonil od doterajšej rozhodovacej praxe, napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/27/2021 zo dňa 23.02.2022 alebo Uznesenie sp. zn. 1Cdo/225/2021 zo dňa 27.04.2022. Vzhľadom k tomu je žalobca toho názoru, že z dôvodu svojvoľného

a nedôvodného krátenia poisťného plnenia zo strany žalovanej mu nesporne vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z.

4/ Súd prvej inštancie dospel vykonaným dokazovaním k nasledovným skutkovým záverom : Zmluvou o nájme č. 467/2022 zo dňa 03.08.2022 žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca sa dohodli na nájme motorového vozidla Toyota C-HR Hybrid, AT, EČV: ZA XXXJJ, od 03.08.2022 do 20.09.2022 s denným nájomným 70 eur, zmluvné nájomné 43 eur. Jednorazový poplatok za pristavenie a odobratie vozidla bol dohodnutý vo výške 30 eur s DPH. Podľa Protokolu o prenájme náhradného vozidla si vozidlo prevzal poškodený dňa 03.08.2022 a odovzdal žalobcovi späť dňa 20.09.2022. Žalobca vystavil poškodenému dňa 02.10.2020 faktúru č. 6212022 splatnú dňa 05.10.2022 na sumu 2.136,80 eur s DPH za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 467/2020, za obdobie od 03.08.2022 do 20.09.2022. Súčasťou fakturovanej sumy bol aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla 30 eur s DPH. Poškodený ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.09.2022 za odplatu 2.136,80 eur svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanej vo výške 2.136,80 eur z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zák.č. 381/2001 Z. z. Postupca postúpil s pohľadávkou všetko príslušenstvo a všetky práva súvisiace s touto pohľadávkou. Podľa čl. 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že vzájomné nároky, a to úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo, sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

5/ Poškodený čestným prehlásením vyhlásil, že mal od žalobcu prenajaté náhradné motorové vozidlo Toyota C-HR Hybrid, AT, EČV: ZA XXXJJ, od 03.08.2022 do 20.09.2022 (49 dní) z dôvodu, že jej vozidlo bolo po poisťnej udalosti č. 9532539710 zo dňa 22.07.2022 v autoservise, až do doručenia krycieho listu poisťovňu. Zároveň prehlásil, že v uvedenom období nemal k dispozícii žiadne iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutý. Z Potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu vyplýva, že poškodené vozidlo bolo po poisťnej udalosti prevzaté autoservisom za účelom opravy dňa 03.08.2022. Po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. dňa 20.09.2022 bolo poškodené motorové vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi dňa 21.09.2022. Poškodený oznámil predchodcovi žalovanej postúpenie pohľadávky listom zo dňa 20.09.2022. Následne si žalobca si u predchodcu žalovanej listom zo dňa 20.09.2022 uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky. Podľa Oznámenia o vybavení šetrenia poisťnej udalosti zo dňa 05.05.2023 žalovaná náklady na zapožičanie náhradného vozidla priznala vo výške 1.004,51 eur s odôvodnením, že doba obvyklá na opravu vozidla je 23 dní s ohľadom na kalkuláciu nákladov a podľa najazdených kilometrov na prenajatom vozidle v spojení s opotrebovaním. Z internetbankingu žalobcu vyplýva, že žalovaná poukázala na jeho bankový účet sumu vo výške 1.004,51 eur.

6/ Z listu autorizovaného autoservisu AT a.s. TOYOTA - spoločnosť, ktorá vykonávala opravu vozidla potvrdila, že ide o bežnú obchodnú prax uplatňovanú pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch, kedy náklady za opravu poškodeného vozidla uhrádza poisťovňa z povinného zmluvného poistenia. V deň ukončenia prác na poškodenom vozidle autoservis odosielala faktúru príslušnej poisťovni, ktorá je povinná z PZP vinníka nehody faktúru zaplatiť. V prípade, že poisťovňa je ich zmluvným partnerom ako náhrada úhrady faktúry sa používa tzv. Krycí list vystavený príslušnou poisťovňou a tento doručuje autoservisu a ten potom vydaná poškodenému opravené vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu. Z emailu Allianz adresovanom autorizovanému autoservisu AT a.s. TOYOTA vyplýva, že v prílohe posielajú krycí list k predmetnej poisťnej udalosti, a to dňa 19.09.2022. Z faktúry autorizovaného autoservisu AT a.s. TOYOTA č. 22015307 vyplýva, že táto bola vystavená dňa 08.09.2022

7/ Súd prvej inštancie vec po právnej stránke posúdil podľa ust. § 524 ods. 1, § 525 ods. 1, § 526 ods. 1, § 442 ods. 1, § 517 ods. 1, ods. 2 Obč. zák., ďalej podľa § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 6, ods. 7, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. Dospel k záveru, že sa nárok žalobcu odvíja od § 15 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z. ako aj od § 442 Obč. zák. V danom prípade bolo nesporné, že dňa 22.07.2022 došlo k dopravnej nehode vo Varíne, pričom v dôsledku tejto nehody došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovanej. V dôsledku uvedeného si poškodený od žalobcu prenajal náhradné motorové vozidlo počas doby zisťovania nákladov na opravu jeho vlastného vozidla poškodeného poistencom žalovanej. Na základe zmluvy o nájme č. 467/2022 zo dňa 03.08.2022 poškodený užíval vozidlo Toyota C-HR Hybrid, AT, EČV ZA XXX E. v rozsahu 49 dní nájmu, a to v období od 03.08.2022 do 20.09.2022. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 6212022 za prenájom náhradného

vozidla v trvaní 49 dní s výškou nájomného 43 eur s DPH/deň, spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30 eur s DPH, spolu vo výške 2.136 eur s DPH, na základe čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie nájomného. Z Oznámenia o ukončení šetrenia poistnej udalosti od žalovanej zo dňa 05.05.2023 vyplýva, že žalovaná daným listom oznámila právnenému predchodcovi žalobcu, že mu poukázal poistné plnenie vo výške 1.004,51 eur s odôvodnením priznania poistného plnenia len za obdobie od 23 dní, že denná výška nájomného nebola spochybnená. Poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla žalovaná nepovažovala za škodu.

8/ Spornou v konaní zostala otázka doba trvania nájmu náhradného vozidla, ako aj nárok na úroky z omeškania. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu, táto je na strane žalovanej rovnako daná, keď vyplýva priamo z § 15 ods. 1 zákona o PZP, podľa ktorého poisťovateľ, t. j. žalovaná uhrádza poškodenému náhradu škody. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený sa v dôsledku náhodnej poistnej udalosti zavinenej škodcom - poisťencom právneho predchodcu žalovanej dostal do situácie, že bol nútený si prenajať náhradné vozidlo. Súd prvej inštancie mal preukázané, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté vozidlo od 03.08.2022 do 20.09.2022, počas jeho opravy v autoservise. Bolo preukázané, že k nehode došlo dňa 22.07.2022, vozidlo bolo v autoservise odo dňa 03.08.2022, pričom po dobu opravy vozidla si prenajal náhradné vozidlo u spoločnosti žalobcu. Je teda preukázaná príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a užívaním náhradného vozidla poškodeným, po dobu, po ktorú bolo v autoservise vozidlo poškodené pri spomínanej dopravnej nehode. Nebyť poškodenia vozidla, ku ktorému došlo k nehode, poškodený by nemusel vyhľadať autoservis a dať si vozidlo opraviť, ale mohol svoje vlastné vozidlo užívať. Keďže však bol nútený dať vozidlo do opravy v autoservise, počas tejto doby si prenajal náhradné vozidlo, pričom z čestného prehlásenia poškodeného vyplýva, že prenájom náhradného vozidla počas tejto doby bol nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia osobných potrieb.

9/ V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla.

10/ Žalovaná rozporovala účelnosť užívania náhradného vozidla a celkovú dobu nájmu. Žalobcovi po prešetrení poistnej udalosti priznala nárok v rozsahu 23 dní. Pri posudzovaní účelnosti a dôvodnosti nákladov aj z hľadiska časového rozsahu ich vyjadrenia je namieste zohľadňovať predovšetkým okolnosť skutočného obmedzenia poškodeného v možnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. Z dôkazov nevyplývalo, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie zisťovania rozsahu škôd na poškodenom vozidle. Doba zotrvania vozidla v autoservise závisela od posúdenia a zistenia predpokladaných nákladov na opravu vozidla. Dĺžka opravy vozidla vyplýva aj z čestného prehlásenia autoservisu a odovzdávacieho a preberacieho protokolu, podľa ktorého bolo vozidlo poškodeného prevzaté do autoservisu za účelom opravy 03.08.2022 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne resp. žalovanej dňa 19.09.2022 bolo vozidlo odovzdané poškodenému dňa 21.09.2022. Zároveň spoločnosť, ktorá vykonávala opravu vozidla potvrdila, že ide o bežnú obchodnú prax uplatňovanú pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch kedy náklady za opravu poškodeného vozidla uhrádza poisťovňa z povinného zmluvného poistenia. V deň ukončenia prác na poškodenom vozidle autoservis odosla faktúru príslušnej poisťovni, ktorá je povinná z PZP vinníka nehody faktúru zaplatiť. V prípade, že poisťovňa je ich zmluvným partnerom ako náhrada úhrady faktúry sa používa tzv. Krycí list vystavený príslušnou poisťovňou a tento doručuje autoservisu a ten potom vydá poškodenému opravené vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu.

11/ Poškodený z titulu poistnej udalosti nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného, tak patria k oprávneným nárokom poškodeného. Pokiaľ dôjde k poškodeniu motorového vozidla, má poškodený nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo. Vo všeobecnosti platí, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Z uvedeného

dôvodu súd prvej inštancie dospel k záveru, že poškodený mal prenajaté motorové vozidlo len na nevyhnutnú dobu od 03.08.2022 do 20.09.2022. Práve za stavu, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu) zavinením poisťovne žalovanej, nemožno nepriaznivosť tohto stavu umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním v tom zmysle, aby v sieti autoservisov zisťoval a hľadal ten s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne aby počas opravy vozidla poškodený riešil daný stav inak než zapožičaním náhradného motorového vozidla (napr. používaním hromadnej dopravy), prípadne aby zisťoval a hľadal autopožičovne s najlacnejším nájomným. Takýmto prístupom by bol poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný, keď je už daným stavom výrazne obmedzovaný, hoci ho nezavinil. V tomto smere súd prvej inštancie vzhľadom na predložené dôkazy nevidel dôvod vypočúvať poškodeného k otázke nevyhnutnosti prenájmu, prípadne zamestnancov autoservisu J. X.. Je nepochybné, že poškodený prenajatý automobil používal na taký istý účel ako svoje poškodené vozidlo.

12/ Súd prvej inštancie mal za to, že bolo dôvodné vychádzať z preukázanej dĺžky doby nájmu 49 dní podľa nájomnej zmluvy, protokolu o prenájme náhradného vozidla, čestného prehlásenia poškodeného, autoservisu a odovzdávacieho protokolu a nie z dátumu vyhotovenia faktúry za opravu, faktúry a oznámenia o škode žalovanou. V danom dni bola vystavená len faktúra, preto súd nevykonal ďalšie žalovanou navrhované dokazovanie ohľadne dĺžky opravy a v tejto súvislosti účelnosti doby nájmu podľa nájomnej zmluvy. Vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi dostatočne preukázalo, že doba nájmu nebola ponechaná na ľubovôli poškodeného, že náhrada za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo nebola uplatnená za dobu dlhšiu ako bol tento náklad účelný a nutný, t. j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody v dôsledku dopravnej nehody. Súd preto priznal náhradu za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo za celú dobu, pokiaľ bolo toto vozidlo v autoservise v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Z dokazovania vyplynulo, že faktúra za opravu poškodeného vozidla bola vystavená 08.09.2022, dňa 19.09.2022 bol poisťovňou emailom v poobedňajších hodinách autorizovanému autoservisu doručený krycí list. Dňa 21.09.2022 bolo opravené vozidlo odovzdané poškodenému autorizovaným servisom, tak ako vyplýva z predložených listinných dôkazov. Doba nájmu trvala od 03.08.2022 do 20.09.2022.

13/ V čase od 08.09.2022 do 19.09.2022 poisťovňa likvidovala poisťnú udalosť. Uvedená liknavosť poisťovne však nemôže ísť na ťarchu poškodeného, ktorý reálne nemohol užívať svoje vozidlo riadne a včas aj keď už bolo opravené, keďže v zmysle postupov servisu tento kontaktuje zákazníkov až momentom doručenia krycieho listu. Neflexibilita poisťovne nemôže byť monetizovaná voči poškodenému. Súd prvej inštancie doplnil, že sa jedná o časovú súvislosť riešenia likvidácie škodovej udalosti, ktorú poškodený nemôže nijako ovplyvniť a že poškodený nevedel a ani nemohol ovplyvniť dobu, za ktorú žalovaná ukončila šetrenie poisťnej udalosti a vyplatila škodu, a preto mu nemôže byť na škodu, že mal po tento čas zapožičané náhradné motorové vozidlo. Poškodený nemôže nijako ovplyvniť dĺžku opravy poškodeného vozidla, ani vydanie vozidla autoservisom až po doručení krycieho listu, čo je zaužívaná a bežná prax. Z uvedeného dôvodu súd nevykonal dokazovanie za účelom primeranosti dĺžky nájmu v spojitosti s primeranosťou dĺžky opravy. Z predložených listín nepochybne vyplýva nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodeným, keďže vozidlo mal poškodený nutne k dispozícii do 20.09.2022, čo vyplýva aj z prehlásenia autoservisu. Súd nevzhladol dôvod zisťovať každú jednu cestu vykonanú poškodeným v rozhodnom čase a posudzovať jej dôvodnosť. Takéto oprávnenie jednoznačne nespadá do právomoci žalovanej vo vzťahu k výške poisťného plnenia. Je nepochybné, že poškodený dopravnou nehodou, ktorú nezavinil, prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo zaužívaným spôsobom. Bola tak preukázaná nevyhnutnosť prenájmu náhradného motorového vozidla, tak aby poškodený mohol pokračovať vo svojom zaužívanom bežnom dennom režime v rámci podnikateľskej činnosti. Je nemysliteľné, že poškodený by mal preukazovať každú jednu uskutočnenú cestu, kilometer, či potrebu motorového vozidla. Dôležitým v danej veci je, že poškodený nevyhnutne a preukázateľne v dôsledku škodovej udalosti, ktorú nezavinil, potreboval náhradné vozidlo od žalobcu, za ktoré preukázateľne zaplatil nájom, a teda vznikla skutočná škoda v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou.

14/ Uplatnená náhrada nákladov len reparuje poškodenému stav, keď nemohol svoje vozidlo užívať. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou sú aj náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Z ustanovenia § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. vyplýva, že z poisťovania zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na

požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na prenájom náhradného vozidla sa považujú náklady, ktoré boli účelne a nutne vynaložené na požičanie náhradného vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného vozidla je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej poisťovňou žalovanej nemohol poškodený užívateľ svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do skončenia šetrenia škodovej udalosti žalovaným. Uvedené náklady by neboli vznikli, ak by poškodený mohol používať vlastné motorové vozidlo.

15/ Okrajovo súd dodal ohľadom výšky denného nájomného, že z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (porovnaj rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014).

16/ Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že dospel k záveru o danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.09.2022 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. V článku 4 Zmluvy si strany dohodli odplatu postúpenia vo výške 2.136 eur. V čl. 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom zmluvy započítavajú. Zo Zmluvy o postúpení tak vyplýva predmet - postúpenie pohľadávky vo výške 2.136 eur voči žalovanej, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 2.136 eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 6212022. Tým, že si strany započítali vzájomné pohľadávky, stretli sa pohľadávka žalobcu za nájomné (voči poškodenému ako nájomcovi) a pohľadávka poškodeného - nájomcu na odplatu za postúpenú pohľadávku a vzájomne zanikli. Nezanikla tým však postúpená pohľadávka voči žalovanej. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa tak žalobca stal aktívne vecne legitímovaným subjektom na jej uplatnenie. Súd prvej inštancie dodal, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa § 525 Obč. zák. Zároveň sa súd nestotožnil s argumentáciou žalovanej o neurčitosti Zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko z nej vyplýva predmet postúpenia a pohľadávka poškodeného voči žalovanej je dostatočne špecifikovaná (dátum vzniku škodovej udalosti, EČV poškodeného vozidla, EČV vozidla, ktoré spôsobilo škodu). Neúplné označenie žalovanej len v podobe organizačnej zložky je bez významu pre posúdenie uplatneného nároku. Navyše žalovaná sama čiastočne uznala nárok žalobcu vo výške 1.035 eur. Primárne ide o vzťah medzi poškodeným a žalovanou, do ktorého vstúpil žalobca a je právne irelevantné, či je alebo nie je vlastníkom.

17/ Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poisťného plnenia žalobcovi žalovanou v sume 1.004,51 eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 1.132,29 eur uplatnená dôvodne (uplatnená suma 2.136,80 eur - priznaná suma 1.004,51 Eur = žalovaná istina 1.132,29 eur), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitímovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z. z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Obč. zák., na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

18/ Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania, súd prvej inštancie poukazoval na to, že rozhodovacia prax dovolacieho súdu nie je jednotná a súd nemá vedomosť, že by v uvedenej otázke bolo prijaté zjednocujúce stanovisko. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poisťné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobcu) popri poisťnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Obč. zák. Ustanovenie § 11

ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. upravuje výlučne následky nesplnenia nepeňažnej povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s § 517 ods. 2 Obč. zák. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si zníženého poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z.. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade zníženého (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Žalovaná neopodstatnene neposkytla poistné plnenie v uplatnenej výške 2.136,80 eur a svojvoľne znížila poistné plnenie na 1.004,51 eur.

19/ Ohľadom zásady „neminem laedere“ súd poukázal na skutočnosť, že ustanovenie § 415 Obč. zák. zakotvuje všeobecnú preventívnu povinnosť počínať si tak, aby sa nikomu neškodilo (neminem laedere). Táto povinnosť je vyjadrená slovami, že každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Ide o ochranu života a zdravia, o ochranu majetku, o ochranu prírody a ochranu životného prostredia. Preventívnu povinnosť ukladá § 415 Obč. zák. každému, t. j. tak fyzickým, ako aj právnickým osobám. Túto zásadu generálnej prevencie v prvom rade nerešpektoval a nedodrжал poistenec žalovanej, preto je právne irelevantné ju aplikovať na situáciu žalobcu resp. jeho právneho predchodcu.

20/ Žalobca si uplatnil úroky z omeškania zo sumy 1.132,29 eur od 22.05.2023 do zaplatenia. Ukončenie poistného šetrenia nastalo dňa 04.05.2023 a od nasledujúceho dňa, t. j. od 05.05.2023 začala plynúť žalovanému 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaná sa dostala do omeškania od 19.05.2023. Súd prvej inštancie priznal úroky z omeškania v zákonnej výške odo dňa, ako požadoval žalobca. Keďže úroky z omeškania neboli dohodnuté, prislúchali žalobcovi úroky zákonné, v súlade s ustanovením § 517 ods.2 Obč. zák. v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to úroky z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania. Žalovaná neopodstatnene neposkytla poistné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdila nižšie plnenie. Keďže žalovaná poskytla nižšiu sumu - poníženú o 1.132,29 eur (t. j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia.

21/ Pokiaľ súd prvej inštancie zamietol návrhy na vykonanie dokazovania navrhnuté žalobcom, a to štatutára autoservisu alebo ním poverenej osoby, ktorá opravu vozidla vykonala za účelom zistenia primeranej doby opravy, tieto považoval za nadbytočné z dôvodov, ktoré uviedol v predchádzajúcich odsekoch. Súd mal aj bez vykonania dokazovania v tomto smere dostatočne zistený skutkový stav na rozhodnutie vo veci samej a dokazovanie v tomto smere pre rozhodnutie veci považoval za nehospodárne.

22/ O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, teda podľa zásady úspechu v konaní a zavinenia za zastavenie konania. Nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

23/ Uvedený rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná, v celom rozsahu, podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; ďalej podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t. j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t. j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná poukazovala na to, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaná sa nevyjadřila duplikou. K tomu žalovaná namietla, že podľa jej názoru ju súd prvej inštancie nevyzval v zmysle § 167 ods. 4 CSP na

vyjadrenie sa k replike žalobcu; navrhla preto odvolaciemu súdu, aby preskúmal, či ju súd prvej inštancie vyzval na vyjadrenie k replike žalobcu a pokiaľ dospeje k záveru, že žalovaná na podanie dupliky vyzvaná súdom nebola, tak má žalovaná za to, že súd svojím postupom žalovanej znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Žalovaná tiež upriamila pozornosť na to, že v predvolaní na pojednávanie pred súdom prvej inštancie na deň 23. 2. 2024 bolo uvedené, že predmetom sporu je zaplatenie sumy 271,03 eur s príslušenstvom, pričom v skutočnosti bolo predmetom sporu zaplatenie sumy 1.132,29 eur s príslušenstvom uvedenie nesprávnej sumy ako predmetu sporu na predvolaní do značnej miery ovplyvnilo rozhodnutie žalovanej zúčastniť sa na pojednávaní dňa 12. 3. 2024; a keďže žalovaná neobdržala výzvu súdu na podanie dupliky, bolo pre ňu prakticky nemožné určiť, že toto konanie vedené na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 42C/68/2023 bolo pôvodne v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica vedené pod sp. zn. 15Up/1271/2023 a že predmetom sporu bola istina vo výške 1.132,29 eur s príslušenstvom. Žalovaná je tiež názoru, že súd porušil práva na spravodlivý súdny proces aj z dôvodu, že sa v odôvodnení rozsudku nezaoberal argumentáciou týkajúcou sa platnosti Zmluvy o nájme č. 467/2022 zo dňa 3. 8. 2022, či argumentáciou týkajúcou sa krátenia poisťného plnenia žalovanou z titulu 0,01 eur/km a rozdielu technických hodnôt.

24/ Žalovaná zotrvala v odvolaní na námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, keď nesúhlasila so záverom, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20. 9. 2022 mal na žalobcu prejsť nárok poškodeného v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Postúpená pohľadávka mala podľa názoru súdu charakteru budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Podľa žalovanej v zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o PZP, na to, aby poškodenému vznikol nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla voči poisťovateľovi je potrebné, aby boli kumulatívne splnené podmienky : vznik práva poškodeného na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla voči škodcovi, ďalej uplatnenie týchto nárokov poškodeným voči poisťovni a tiež preukázanie týchto nárokov poškodeným voči poisťovateľovi. Zatiaľ čo teda poškodenému voči samotnému škodcovi (poisťovnému) vzniká vo všeobecnosti nárok na náhradu škody (vrátane nároku na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla) na základe zodpovednostného vzťahu založeného protiprávnym konaním škodcu (poisťového), tak voči poisťovni vzniká poškodenému nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla na základe zákona, t.j. podmienky vzniku tohto nároku voči poisťovateľovi vyplývajú z kogentného ust. § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o PZP. Nárok poškodeného na náhradu nákladov voči poisťovateľovi podľa § 4 ods. 2 písm. b/ PZP tak možno podľa žalovanej chápať ako mimozmluvný záväzok (nakoľko medzi poisťovateľom a poškodeným neexistuje žiadny zmluvný vzťah ako medzi poisťovateľom a poisteným) vznikajúci zo zákona, na ktorého vznik musia byť splnené kumulatívne vyššie uvedené podmienky vyplývajúce z ust. § 4 ods. 2 zák. o PZP. Podľa žalovanej tak nemožno súhlasiť s argumentáciou súdu, že vznik budúcej pohľadávky na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla mal byť viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy o postúpení pohľadávky, a to odplatnosť a vzájomné započítanie pohľadávok. Súd podľa názoru žalovanej tiež nevzal do úvahy, že zákon o PZP výslovne definuje, koho možno považovať za poškodeného, podľa § 2 písm. g/ zákona o PZP (t.j., „ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona“). V danom prípade bol nárok na náhradu za prenájom vozidla uplatňovaný a preukazovaný voči žalovanej ako poisťovateľovi až žalobcom po tom, ako malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z poškodeného na žalobcu, pričom žalovaná tvrdí, že žalobcu sotva možno považovať za subjekt, ktorý by spĺňal definíciu poškodeného v zmysle § 2 písm. g/ zákona o PZP. Žalovaná má teda za to, že v dobe, kedy malo dôjsť k uzatvoreniu predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky, nárok poškodeného v zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o PZP domáhať sa náhrady nákladov za prenájom náhradného vozidla voči žalovanej ako poisťovateľovi neexistoval, nakoľko poškodený si voči žalovanej tieto náklady pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky so žalobcom výslovne neuplatnil a nepreukázal ich žalovanej.

25/ Žalovaná rovnako nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie v tom, že by nešlo o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa § 525 Obč. zák. Žalovaná má zato, že postúpenie pohľadávky na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla bolo nielen v rozpore s kogentným ust. § 4 ods. 2 zák. o PZP, ale tiež bolo v rozpore so zákonom aj z dôvodu rozporu s kogentným ust. § 15 ods. 1 zákona o PZP. Žalovanej sa javí, že žalobca sa stavia z titulu právneho nástupníctva do pozície poškodeného a podľa jeho názoru mu má patriť aj priamy nárok na náhradu škody voči žalovanej ako poisťovateľovi v zmysle § 15 ods. 1 zákona o PZP. Zo vzájomnej súvislosti ust. § 2 písm. g/ a ust. § 15 ods. 1 zákona o PZP však podľa názoru žalovanej vyplýva, že právo priamo uplatniť nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla voči poisťovateľovi súdnou cestou patrí výlučne

len špeciálnemu subjektu - poškodenému, a toto právo tak podľa názoru žalovanej nie je možné platne postúpiť zmluvou o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Obč. zák. na iný subjekt. Možno preto podľa žalovanej uvažovať aj v tom smere, či zmenou veriteľa nedochádza aj k zmene obsahu samotnej pohľadávky v zmysle ust. § 525 ods. 1 Obč. zák., nakoľko žalovaná má za to, že právo na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla je v kontexte relevantných ustanovení zákona o povinnom zmluvnom poistení natoľko späté s osobou poškodeného, že ich nemožno dobre postúpiť na iný subjekt bez toho, že by došlo k zmene ich obsahu (napr. v súvislosti so spomínaným právom uplatňovať nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, ktoré podľa názoru žalovanej podľa ust. § 15 ods. 1 zák. o PZP patrí výlučne len poškodenému ako špeciálnemu subjektu). Žalovaná preto nesúhlasí s argumentáciou súdu, že v danom prípade nešlo o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa § 525 Obč. zák.).

26/ Podľa súdu, tým, že si strany započítali vzájomné pohľadávky, stretli sa pohľadávka žalobcu za nájomné (voči poškodenému ako nájomcovi) a pohľadávka poškodeného - nájomcu za odplatu za postúpenú pohľadávku a vzájomne zanikli. Žalovaná s vyššie uvedeným názorom súdu súhlasí v tom smere, že vzájomným započítaním došlo aj k zániku záväzku poškodeného voči žalobcovi spočívajúcim v nákladoch za prenájom náhradného vozidla v zmysle fa za nájom č. 6212022 zo dňa 20. 9. 2022. Žalovanej preto nie je zrejmé, prečo súd ďalej v bode 40 odôvodnenia rozsudku konštatuje, že tým však postúpená pohľadávka nezanikla voči žalovanej. Zánikom záväzku poškodeného na úhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla z titulu vzájomného započítania pohľadávok zanikla predsa aj samotná škoda v podobe nákladov na prenájom náhradného vozidla. Samotná skutočnosť, že žalovaná z hľadiska korektnosti plnila čiastočne voči žalobcovi ako subjektu, ktorý v mene poškodeného daný nárok uplatnil, ešte samo osebe neznamená, že žalovaná by bola bývala týmto čiastočným plnením akýmkoľvek spôsobom uznala aj aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v tomto konaní. Z platnej a účinnej právnej úpravy podľa názoru žalovanej žiadnym spôsobom nevyplýva, že s takýmto konaním žalovanej (t.j. čiastočným plnením) by mali byť výslovne spojené aj účinky uznania aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v prípadnom súdnom konaní.

27/ Žalovaná ďalej poukazovala na proces uzatvárania zmluvy o nájme č. 467/2022 zo dňa 3. 8. 2022, popísaný žalobcom v jeho replike, t.j., že pri podpise tejto nájomnej zmluvy sa žalobca a poškodený dohodli na podstatných náležitostiach nájomnej zmluvy, pričom dodatočne mal byť vložený dátum, dokedy nájom trval, pričom žalobca má mať na tento účel špeciálne vyhotovený počítačový program. Žalovanej nie je celkom zrejmé, ako mohol byť počítačovým programom do zmluvy o nájme, ktorá mala byť žalobcom vlastnoručne podpísaná žalobcom a poškodeným dňa 3. 8. 2022, dodatočne doplnený dátum, dokedy mal nájom náhradného vozidla trvať. Žalovanej tiež nie je známe, či súd disponuje originálom zmluvy o nájme, alebo či bola žalobcom doložená len fotokópia tejto nájomnej zmluvy. Táto skutočnosť by mohla byť rozhodujúca z hľadiska posúdenia platnosti tejto nájomnej zmluvy. Súd prvej inštancie sa otázkou platnosti nájomnej zmluvy nezaoberal.

28/ Žalovaná je tiež názoru, že súd vec nesprávne právne posúdil aj v otázke, že bol prenájom náhradného vozidla účelný a nevyhnutný aj po završení opravy poškodeného vozidla, t.j. od 3. 9. 2022 do 20. 9. 2022. Žalovaná s týmto záverom súdu prvej inštancie nesúhlasí a trvá na tom, že nájom náhradného vozidla bol účelný a nevyhnutný len v období od 3. 8. 2022 do 8. 9. 2022, kedy podľa faktúry za opravu vozidla č. 22015307 zo dňa 8. 9. 2022 bola završená oprava poškodeného vozidla. Žalovaná preto nesúhlasí so záverom súdu, podľa ktorého mala byť aj završená oprava poškodeného vozidla. Z doložených listinných dokladov plynie, že poškodený nikdy reálne neuhradil žalobcovi faktúru za prenájom náhradného vozidla a jeho záväzok na zaplatenie faktúry za prenájom náhradného vozidla zanikol na základe dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok uzatvorenej so žalobcom dňa 20. 9. 2022. Súd tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ak dospel k záveru, že poškodený mal žalobcovi aj reálne uhradiť nájomné za prenájom náhradného vozidla.

29/ Žalovaná tak nesúhlasí s argumentáciou súdu prvej inštancie, že v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou majú byť aj náklady na opravu poškodeného vozidla, ktoré mali byť vynaložené po tom, čo už bola završená oprava poškodeného vozidla, t.j. od 9. 9. 2022 do 20. 9. 2022. Vozidlo sa po završení opravy dňa 8. 9. 2022 nachádzalo v servise už nie preto, že bolo opravované, ale preto, že bolo podľa žalovanej servisom bezdôvodne zadržované až do ukončenia likvidácie poistnej udalosti poisťovňou. Faktúra za opravu poškodeného vozidla bola splatná až dňa 18. 9. 2022. V danom prípade ide pri oprave poškodeného vozidla o záväzkový vzťah medzi autoservisom a poškodeným, pričom autoservis je tak v zmysle faktúry za opravu poškodeného vozidla oprávnený domáhať sa úhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla len voči poškodenému, a nie aj voči poisťovni. Je to výlučne len a len poškodený, ktorý má v zmysle § 15 ods. 1 zákona o PZP priamy nárok na náhradu uplatnených a preukázaných nákladov za opravu poškodeného vozidla voči poisťovni a nie autoservis. Medzi

autoservisom a poisťovňou podľa žalovanej neexistuje žiadny relevantný právny vzťah, na základe ktorého by autoservis bol oprávnený nevydať poškodenému opravené vozidlo až do úhrady faktúry, resp. do vystavenia krycieho listu poisťovňou. Žalovaná pre úplnosť dodala, že ani samotná skutočnosť, že poškodený určil ako platobné miesto autoservis, nič nemení na tom, že je to v zmysle § 15 ods. 1 zákona o PZP len poškodený, kto je oprávnený domáhať sa priamo náhrady škody voči poisťovni a nie autoservis.

30/ Podľa žalovanej tiež nemožno akceptovať argumentáciu súdu o bežnej obchodnej praxi ohľadom vydania opraveného vozidla až po doručení krycieho listu poisťovňou - v danom prípade sa jedná o občianskoprávny vzťah, pričom na obchodné zvyklosti (resp. bežnú obchodnú prax) je v zmysle § 2 ods. 2 Obch. zák. možné prihliadať len v obchodnoprávných vzťahoch. Z povahy samotnej veci je vylúčené, aby za účelne a nevyhnutne vynaložené náklady na prenájom náhradného vozidla boli považované aj náklady, ktoré poisťovňa v súlade s jej zákonnými povinnosťami vyplývajúcimi z § 11 ods. 6 a ods. 7 zákona o PZP, po zavŕšení opravy poškodeného vozidla prešetruje opodstatnenosť nároku na náhradu škody (ktorý práve spočíva v oprave poškodeného vozidla) a rozsah povinnosti poisťovne poskytnúť poistné plnenie.

31/ V súvislosti s čestným prehlásením poškodeného zo dňa 20. 9. 2022, z ktorého súd tiež vychádzal pri hodnotení dôkazov, poukazovala žalovaná na to, že čestné prehlásenie možno z hľadiska CSP považovať len za súkromnú listinu, ktorá je odlišným dôkazným prostriedkom, na rozdiel od písomnej výpovede strany sporu podľa § 195 ods. 3 CSP. Civilný sporový poriadok neumožňuje výslovne (na rozdiel od Správneho poriadku) aby bol dôkaz nahradený čestným prehlásením, ktoré bolo navyše bez notárskeho overenia podpisu poškodeného. Žalovaná navrhovala odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietne a žalovanej prizná plnú náhradu trov konania.

32/ Opravným uznesením zo dňa 19. 4. 2024 sp. zn. 42C/68/2023 - 80 súd prvej inštancie opravil uvedenie spisovej značky v jeho rozsudku zo dňa 12. 3. 2024 na správnu sp. zn. 42C/68/2023 - 63, namiesto nesprávnej sp. zn. 42C/68/2023 - 55, v zmysle § 234 CSP, keďže sa v písomnom vyhotovení rozsudku dopustil chyby v písaní (týkajúcej sa uvedenia spisovej značky).

33/ Na odvolanie žalovanej podal žalobca písomné vyjadrenie (č.l. 92 a nasl. spisu); rozhodnutie súdu prvej inštancie žalobca považuje za vecne správne a navrhol ho odvolaciemu súdu potvrdiť. Žalovaná v podstate vytyka súdu prvej inštancie, že sa nestotožnil s jej hodnotením skutkových okolností a jej právnym názorom. K okolnostiam doručenia resp. nedoručenia výzvy na vyjadrenie sa k replike žalobcu sa žalobca vyjadriť nevie. Pokiaľ však ide o chybné uvedenie výšky žalovanej sumy v predvolaní na pojednávanie, túto postrehol aj žalobca, ktorý sa domnieva, že k pochybeniu došlo pravdepodobne na Okresnom súde Banská Bystrica, nakoľko už na výzve žalobcovi na vyjadrenie sa k odporu žalovanej bola uvedená žalovaná suma 271,03 eur s prísluš. Táto nesprávna suma bola následne uvedená aj na všetkých ďalších dokumentoch vyhotovených Okresným súdom Banská Bystrica a Mestským súdom Bratislava IV doručovaným obom stranám sporu a je tiež uvedená v elektronickom súdnom spise. Žalovaná však podľa názoru žalobcu na základe ním podaného odporu vedela, že predmetom daného sporu je zaplatenie sumy vo výške 1.132,29 eur. Tvrdenie žalovanej, že práve výška žalovanej sumy uvedená na predvolaní na pojednávanie značne ovplyvnila jeho rozhodnutie nezúčastniť sa na pojednávaní považuje žalobca za čisto účelové. Žalovaná nepochybne vedie internú evidenciu spisov a predvolanie na pojednávanie po jeho doručení priradila k príslušnému spisu. V prípade nezrovnalostí bolo možné si overiť, ktorého sporového konania sa predvolanie týka, či už telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo cez elektronický súdny spis. Takto postupoval aj žalobca. Samotná účasť na pojednávaní je predovšetkým právom strany sporu a je na nej, či toto právo využije alebo nie.

34/ Žalobca označil vo svojom vyjadrení námietky a úvahy žalovanej týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia veci s poukazom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nemožnosť plnenia či údajnú neplatnosť nájomnej zmluvy za účelne a zavádzajúce. Právne otázky týkajúce sa aktívnej vecnej legitímácie ako aj inštitútu započítania pohľadávok už boli v rámci rozhodovacej praxe súdov vyriešené a ustálené. Procesná obrana žalovanej je navyše v rozpore s jeho postupom šetrenia poistnej udalosti, keďže sama žalovaná postúpenú pohľadávku žalobcovi čiastočne splnila a až následne v priebehu konania spochybnila aktívnu legitimáciu na strane žalobcu a nedôvodnosť započítania pohľadávok. Podľa žalobcu boli v danom prípade naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. V zmysle ust. § 442 ods. 1 Obč. zák., pri zohľadnení povahy postúpenej pohľadávky, ktorá sa postúpením nemení a v spojení s úpravou vyplývajúcou z ust. § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona o PZP, je žaloba skutkovo a právne dôvodná. Uvedené je v súlade s materiálnym výkladom zákona, ktorý má v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe prednosť pred striktno formálnym výkladom práva. Poškodenému v

dôsledku nutnej potreby prenajať si náhradné vozidlo vznikol voči žalobcovi ako prenajímateľovi záväzok preukazovaný vystavenou faktúrou, ktorý záväzok vysporiadal poškodený spôsobom nahrádzajúcim platenie - započítaním vzájomných pohľadávok s prenajímateľom, so súčasným postúpením práva poškodeného nájomcu uplatňovať si nárok z titulu nákladov na prenájom vozidla priamo prenajímateľom voči poisťovni. To znamená, že účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť za cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodeného, ktorý by musel najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Obč. zák., či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanej tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Tento postup je súladný s ustálenou rozhodovacou praxou súdov, pričom v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky k úhrade nájomného došlo započítaním. V zmluve o postúpení pohľadávky si zmluvné strany dohodli započítanie ich vzájomných nárokov na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo momentom podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky. Tým je preukázaný samotný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného v nadväznosti na citované dojednanie bodu 5 zmluvy o postúpení pohľadávky.

35/ Žalovaná svoju argumentáciu opiera o závery Najvyššieho súdu SR vyslovené v uznesení zo dňa 23. 8. 2023 sp. zn. 4Obdo/30/2022. Najvyšší súd SR posudzoval dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok ako samostatný právny úkon pre účely posúdenia odporovateľnosti. Išlo o absolútne odlišný predmet sporu od sporu vedeného medzi žalobcom a žalovanou, jeho závery nie je možné chápať v zmysle, aký im žalovaná dáva. Námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie nemožno vyhovieť, opačný postup by bol nielen nesprávny, ale aj porušujúci princíp právnej istoty s poukazom na stovky obdobných súdnych sporov, v ktorých bol žalobcovi ako aktívne legitimovanému titulom postúpenia pohľadávky od poškodeného proti žalovanej priznaný nárok na zaplatenie nákladov na nájom náhradného vozidla.

36/ Žalovaná v odvolaní tiež rozporuje náklady vynaložené poškodeným na prenájom náhradného vozidla za obdobie po vystavení faktúry za opravu a uvádza, že za účelný považuje nájom náhradného vozidla len v období od 3. 8. 2022 do 8. 9. 2022, čo predstavuje 37 dní. Žalovaná však doposiaľ považovala v priebehu konania za účelnú len dobu opravy v rozsahu 23 dní a iba v tomto rozsahu žalobcovi aj poskytla poistné plnenie. Žalobca sa plne stotožňuje so závermi vyslovenými súdom prvej inštancie, v zmysle ktorých súd považoval náklady za prenájom náhradného vozidla v celom uplatnenom rozsahu za vynaložené nutne a účelne, nakoľko boli vynaložené počas opravy poškodeného vozidla. Uvedené závery sú v súlade s charakterom, účelom a povahou povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Žalovanou uvádzané odvolacie dôvody považuje žalobca za neopodstatnené a zavádzajúce; súd sa podľa žalobcu v rozhodnutí podrobne vysporiadal so všetkými spornými skutočnosťami v konaní. Žalobca považuje v predmetnom spore za určujúcu skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo, v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovanej, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájomom náhradného vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav. V súvislosti s dĺžkou trvania nájmu a jej dôvodnosti v celom rozsahu žalobca poukazoval na svoju argumentáciu v konaní pred súdom prvej inštancie a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

37/ Dôvod užívania náhradného vozidla odpadá ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostáva do dispozície poškodeného, čo zodpovedá aj právnomu názoru vyslovenému v náleze Ústavného súdu SR zo dňa 16. 2. 2023 sp. zn. III. ÚS 602/2022 - 34, podľa ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne

Ústavný súd SR definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Nepriznaním uplatneného nároku žalobcovi tak, ako navrhuje a odôvodňuje žalovaná, by predstavovalo porušenie zásady „neminem laedere“ - nikoho nepoškodzovať, na zachovanie ktorej žalobca apeluje.

38/ V predmetnej veci poškodený užíval náhradné vozidlo po dobu 49 dní, t.j. od 3. 8. 2022 do dňa 20. 9. 2022, ktorý bol nasledujúcim pracovným dňom po doručení krycieho listu do dispozície autoservisu, avšak nárok na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla následne žalovaná priznala len za 23 dní trvania nájomného vzťahu. Žalovaná si podľa názoru žalobcu sama protirečí a spochybňuje svoj vlastný postup, keď ohľadom dĺžky trvania vykonávanej opravy nemala nijaké námietky a postup autoservisu namietala až v súvislosti s nákladmi na nájom náhradného vozidla. Dátum a okolnosti doručenia krycieho listu neboli zo strany žalovanej v konaní rozporované.

39/ V prejednávanvej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola prítelateľná poškodenému, naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poisťovňou žalovanej a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poisťovnej udalosti prešla na poisťovňu. Samotnú dĺžku opravy nebolo možné zo strany poškodeného akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť, pričom autoservis ako zmluvný partner žalovanej a autorizovaný servis garantuje kvalitné a rýchle vykonanie opravy, poškodený tak nemohol mať žiadne pochybnosti o tom, že oprava bude vykonaná v čo najkratšom možnom čase vzhľadom na objektívne možnosti na štane autoservisu a jeho zmluvné povinnosti vo vzťahu k žalovanej. Žalobca má za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného predmetným nálezom Ústavného súdu SR. Zotrvania motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poisťovne žalovanej, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne (žalovanej), až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. Ak autoservis vydá opravené vozidlo po úhrade nákladov na opravu motorového vozidla, resp. doručení krycieho listu zo strany poisťovne a žalobca preukáže súdu kedy poškodený odovzdal poškodené vozidlo autoservisu a kedy mu bolo opravené motorové vozidlo vrátené, ide o unesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu na preukázanie účelu náhradného vozidla, a teda nároku na náhradu nákladov spojených s jeho prenájmom.

40/ Postup autoservisu, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poisťovne. Autoservis je zodpovedný za riadne a včasné plnenie svojmu zmluvnému partnerovi, ktorým je poisťovňa. Zodpovednostný vzťah medzi autoservisom a poisťovňou vzniká v dôsledku vzniku nákladov, ktoré poisťovňa musela znášať pre porušenie jeho povinností. Táto zodpovednosť však nevyklučuje vecnú súvislosť medzi pôsobením prvotnej príčiny, a to škodovej udalosti, so vznikom škodového následku, ktorým je vznik nákladov na prenájom náhradného vozidla pre nemožnosť užívania vlastného poškodeného vozidla poškodeným, ktoré sa za účelom vykonania opravy nachádza v autoservise. Ide tak o škodu, ktorá je adekvátnym dôsledkom protiprávneho konania, a to podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností. Čakanie na krycí list tak spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla. Deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Táto nastáva až momentom vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje v čase, keď má aspoň deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu. Moment vydania opraveného vozidla poškodenému tak závisí od konania poisťovne, preto je podľa žalobcu daný ním uplatnený nárok voči žalovanej na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise. Na poškodenom, resp. žalobcovi tiež nemôže spočívať dôkazné bremeno ohľadom skutočností, ktoré nastali mimo jeho vplyvu (okolnosti trvania opravy, doručovania krycieho listu, nevydania motorového vozidla ku dňu vykonania jeho opravy). Správnosť záverov súdu prvej inštancie podporil žalobca poukazom na závery Krajského súdu v Bratislave v rozhodnutí zo dňa 24. 11. 2021 sp. zn. 3Cob/202/2020, zo dňa 18. 10. 2023 sp. zn. 3Cob/86/2023 a zo dňa 15. 11. 2023 pod sp. zn.

3Cob/94/2023, ako aj Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. 3. 2024 sp. zn. 11Co/88/2023, zo dňa 26. 3. 2024 sp. zn. 9Co/107/2023.

41/ Na vyjadrenie žalobcu podala žalovaná odvolaciu repliku (č.l. 125 a nasl. spisu), v ktorej zotrvala na svojich argumentoch a námietkach, uvedených v jej odvolaní.

42/ Rovnako tak sa žalobca v odvolacej duplike (č.l. 179 a nasl. spisu) pridržiaval svojich už skôr prezentovaných tvrdení a argumentov.

43/ Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP (v celom jeho rozsahu, v spojení s opravným uznesením), bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nemožno priznať úspech.

44/ Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu odvolací súd v postupe súdu prvej inštancie nezistil z procesného hľadiska žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a z vykonaného dokazovania vyvodil správne právne závery. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie a ktoré boli pre posúdenie a rozhodnutie veci podstatné. S odôvodnením napadnutého rozsudku sa odvolací súd stotožňuje a rozhodnutie považuje za vecne správne (§ 387 ods. 1, 2 CSP); v nadväznosti na odvolacie námietky odvolací súd považuje za potrebné doplniť ešte nasledovné :

45/ Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem však nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu, ktorým súd posudzuje opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V danej veci nebola odvolacím súdom zistená v postupe súdu prvej inštancie pri prejednaní veci žiadna taká vada, ktorá by znemožnila odvolateľovi realizáciu jeho procesných práv a ktorá by mu zmarila možnosť jeho aktívnej účasti na konaní.

46/ Touto vadou podľa názoru odvolacieho súdu nie je ani zistené chybné uvedenie predmetu konania (nesprávna suma 271,03 eur namiesto správnej sumy 1.132,29 eur) na písomnostiach súdu prvej inštancie, včítane písomného predvolania strán sporu na ústne pojednávanie pred súdom prvej inštancie na deň 12. 3. 2024 (č.l. 56 spisu). Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že predvolanie (s uvedením nesprávneho predmetu konania) bolo žalovanej strane doručené dňa 23. 2. 2024 (predvolanie pripojené na č.l. 55 spisu); na č.l. 57 spisu je založená emailová komunikácia zo dňa 11. 3. 2024, v rámci ktorej sa práve žalovaná dopytovala na súde prvej inštancie, pod akou spisovou značkou bolo dané konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica a kto sa za žalovanú stranu v danej právnej veci vyjadroval. Na tento dotaz žalovanej odpovedal emailom obratom (v rovnaký deň o 9.50 hod.) súd prvej inštancie tak, že na Okresnom súde Banská Bystrica bola predmetná vec vedená pod sp. zn. 15Up/1271/2023 a že za žalovanú podával odpor (proti platobnému rozkazu) zo dňa 21. 8. 2023 JUDr. Peter Šajmovič, PhD. Na základe uvedenej odpovede musela byť žalovaná schopná identifikovať konanie, v ktorom bol vytýčený termín ústneho pojednávania na nasledujúci deň, t.j. 12. 3. 2024) vo svojej internej evidencii. Následne žalovaná doručila súdu prvej inštancie ešte dňa 11. 3. 2024 o 10.24 hod. (č.l. 59 spisu) ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní dňa 12. 3. 2024 v danej veci. Z uvedenej mailovej komunikácie je zrejmé, že žalovaná identifikovala, o ktorý spor sa jedná, napriek chybnému uvedenému predmetu konania na predvolaní, pričom sa rozhodla na ústnom pojednávaní nezúčastniť a súhlasila s jeho konaním v jej neprítomnosti (č.l. 58, 59 spisu), s tým, že sa pridržiava svojej dovtedajšej argumentácie. Ani okolnosť, že žalovaná nebola písomne vyzvaná na podanie dupliky (po tom, ako podala odpor, na ktorý podal žalobca písomné vyjadrenie), keď žalovaná by mala možnosť vyjadriť sa k argumentácii žalobcu na ústnom pojednávaní dňa 12. 3. 2024. Postupom súdu prvej inštancie tak podľa názoru odvolacieho súdu nezmaril žalovanej možnosť realizovať jej procesné práva.

47/ V prejednávanej právnej veci sa žalobca (ako postupník pohľadávky poškodeného) domáhal žalobou od poisťovne zaplattenia žalovanej sumy 1.132,29 € s príslušenstvom, titulom náhrady škody podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z.z. a § 442 Obč. zák. (z celkovej škody 2.136,80 eur; ako rozdielu medzi priznaným a uplatneným poisťným plnením) na tom základe, že dňa 22. 7. 2022 došlo vo Varíne k dopravnej nehode spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovanej a tým k vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného, v dôsledku čoho nebolo možné poškodeným jeho motorové vozidlo užívať po dobu jeho opravy (49 dní). Počas doby nevyhnutnej na opravu poškodeného motorového vozidla poškodený na základe Zmluvy o nájme vozidla užíval náhradné motorové vozidlo žalobcu za nájomné, pričom k zániku záväzku poškodeného došlo k započítaním pohľadávok dohodou v Zmluve o postúpení pohľadávky (pohľadávky poškodeného na zaplattenie

odplaty za postúpenie pohľadávky a pohľadávky žalobcu na zaplatenie ceny nájmu náhradného motorového vozidla poškodeným). Vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným ako náhradu škody žalovaná čiastočne neuznala a neposkytla v tejto časti poistné plnenie. 48/ Z ust. § 4 zák. č. 381/2001 Z.z. vyplýva, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Ako už na to poukázal súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, z ustálenej judikatúry všeobecných súdov vyplýva, že skutočnou škodou je aj škoda, ktorá spočíva v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je tak aj nájomné za prenajaté motorové vozidlo. V konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť, keď škodová udalosť (poistná udalosť) spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale aj prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených v súvislosti so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený v danom prípade prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové (poškodené) vozidlo v dôsledku dopravnej nehody (poistnej udalosti) a v konečnom dôsledku bol poškodenému z titulu dopravnej nehody vnútený stav, kedy nemožnosť využívať vlastné (poškodené) motorové vozidlo riešil zapožičaním náhradného motorového vozidla a bol povinný uhradiť cenu za jeho nájom po dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla. Právny nástupca poškodeného - žalobca - si na základe platnej Zmluvy o postúpení pohľadávky v konaní uplatňoval žalovanou ako poisťovňou nevyplatenú sumu, ktorá zodpovedala nákladom, ktoré poškodenému, resp. jeho právnenému predchodcovi vznikli a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné motorové vozidlo. Stav, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu), zavinil klient žalovanej.

49/ Účelom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie následkov pre poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúc z ust. § 4 ods. 2 a ods. 3 zák. č. 381/2001 Z.z., ktoré upravuje právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného, spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Práve inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. Potom aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže poškodený toto vozidlo užívať, je potrebné vnímať v zmysle vyššie uvedeného. Ústavný súd SR v náleze sp. zn. III.ÚS 602/2022 zo dňa 16. 2. 2023 poukázal na to, že „...účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok.“

50/ V súdnej veci bolo nutné zodpovedať otázku, či poškodenému (právnenému predchodcovi žalobcu) vznikol nárok na náhradu škody spočívajúcej v nájme náhradného motorového vozidla po dobu do ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla, ktorá bola spôsobená škodcom (poisteným) alebo po dobu, po ktorú poškodený nemohol predmetné motorové vozidlo užívať. Aj odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájomu náhradného motorového vozidla považuje dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrad nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je podľa § 11 ods. 6 a ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Je bežnou a obvyklou praxou, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo až (len) po zaplatení ceny opravy alebo v prípade platného PZP po vydaní krycieho listu poisťovňou škodcu, preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Nemožno očakávať, že by si poškodený ako spotrebiteľ bol schopný „vyjednať“ výnimku z danej obchodnej praxe, t.j. odovzdanie vozidla autoservisom pred úhradou (resp. prísľubom úhrady) ceny opravy. Rovnako tak nemožno po poškodenom spravodlivo požadovať, aby si na území SR vyhľadal taký autoservis, ktorý si neuplatňuje takéto dojednanie. Nemožno teda poškodenému pričítať ani porušenie všeobecnej

prevenčnej povinnosti (§ 415 Obč. zák.), t.j. povinnosti správať sa tak, aby škoda nevznikla (aby sa nenavyšovala).

51/ V prejednávanej právnej veci tiež nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného (nákladmi za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu) inou „udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému, či nedbanlivostnému konaniu poškodeného alebo tretieho subjektu (napr. servisu). Z nálezů Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. 2. 2023 vyplýva, že do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.

52/ Preto pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj s ohľadom na celkovú dĺžku nájmu v danom prípade je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že motorové vozidlo poškodeného bolo v servise od 3. 8. 2022 do 20. 9. 2022 (49 dní), keď autoservis opravené motorové vozidlo vydal poškodenému až po obdržaní krycieho listu žalovaného dňa 19. 9. 2022. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a škodou bola prerušená, a preto celú uvedenú dobu možno považovať za dobu, počas ktorej poškodený bez vlastného zavinenia nemohol užívať svoje motorové vozidlo; možno preto dospieť k záveru, že náklady za nájom náhradného vozidla boli po celú túto dobu vynaložené účelne.

53/ Žalovaná sa v predmetnej právnej veci snaží navodiť dojem, že ona nijako nezasahuje do realizácie práv a povinností, ktoré sú obsahom právneho vzťahu založeného zmluvou o dielo medzi poškodeným a zmluvným servisom, avšak jej ingerencia (daná spoluprácou so zmluvným servisom na základe likvidovania škody vzniknutej prevádzkou motorového vozidla) je jednoznačne daná. Je nutné vziať na zreteľ rozdielnosť postavenia žalovanej (ako poisťovateľa škodcu), ktorého si poškodený sám neurčuje, nakoľko povinnosti žalovanej vznikajú v dôsledku škodovej udalosti zavinennej škodcom (poisteným), ktorý tým vstupuje do vzťahu s vymedzeným rozsahom práv a povinností s poškodeným „nútene“ v dôsledku vzniku poisťovej udalosti (ako to prezumuje zákon č. 381/2001 Z.z.) a postavenia autoservisu, ktorý vstupuje do vzťahu s poškodeným na (dobrovoľnom) zmluvnom základe (na základe poškodeného), ktorý je výsledkom kontraktačného procesu s určitým obsahom. Odvolací súd je názoru, že práve „partnerský“ vzťah poisťovateľa škodcu a servisu, ktorého reálnym vyjadrením o. i. je aj vydanie krycieho listu „zmluvnou/partnerskou poisťovňou“, má byť tou skutočnosťou, ktorá poskytne zhotoviteľovi - partnerskému autoservisu poisťovateľa škodcu dostatočnú garanciu na to, aby vydal poškodenému jeho opravené motorové vozidlo, a tým sa vo vzťahu k poškodenému skrátila nevyhnutná doba, po ktorú bude z jeho strany užívanie náhradného vozidla. Z uvedeného potom možno vyvodit' záujem poisťovateľa škodcu (ak nevzniknú dôvodné pochybnosti o rozsahu škody) bezodkladne vydať krycí list, príp. partnerskému servisovi škodu uhradiť, aby tým nedochádzalo k ďalšiemu vzniku škody z dôvodu nájmu náhradného vozidla zo strany poškodeného, príp. v rámci spolupráce s partnerským autoservisom vyjednať také podmienky, na základe ktorých by zmluvný servis vydal vozidlo poškodenému ihneď po vykonaní opravy. Servis je vo všeobecnosti oprávnený, či už na zmluvnom základe, resp. ex lege, zadržať motorové vozidlo do vykonania úhrady ceny dopravy. Preto je aj podľa názoru odvolacieho súdu v zhode so záverom súdu prvej inštancie daná existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou (poisťovou) udalosťou (dopravnou nehodou) a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájomnom za prenájom náhradného motorového vozidla až do úhrady vykonanej zo strany žalovanej, resp. do vystavenia krycieho listu.

54/ Aj otázku započítania vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu vyriešil správne, so záverom, že táto nemala za následok zánik pohľadávky voči žalovanej. Započítanie predstavuje zákonom dovolený spôsobom zániku záväzkov, kedy reálnu úhradu finančnými prostriedkami nahrádza zápočet vzájomných pohľadávok ako zákonom predpokladaný zánik záväzkov. Zaplatenie dohodnutého nájomného žalobcovi zo strany poškodeného, čím dochádza na jeho strane ku vzniku škody, bolo nahradené započítaním oproti pohľadávke poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky voči žalovanému. Vzájomné platobné povinnosti, a to úhrada nájomného zo strany poškodeného v prospech žalobcu a následne úhrada žalobcu voči poškodenému, ako odplata za postúpenie pohľadávky voči žalovanému bola nahradená vzájomným započítaním podľa zmluvy o postúpení pohľadávok. Ako správne poznamenal súd prvej inštancie, uvedenými úkonmi sa postavenie

žalovaného nezmenilo ani k povahe jeho záväzku ani k jeho výške, zmenil sa len subjekt oprávnený na toto plnenie.

55/ Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia popísal obsah podstatných skutkových tvrdení strán, dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlil, ako posúdil skutkové tvrdenia a právnu argumentáciu, uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, tiež vykonanie ktorých dôkazov považoval za nadbytočné, citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Súd prvej inštancie sa vo svojom písomnom rozhodnutí vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami a skutočnosťami. Iba skutočnosť, že sa strana nestotožňuje s právnym záverom všeobecného súdu nemôže viesť k záveru o neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia (porovnaj napr. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 188/06).

56/ Odvolací súd v danom prípade nezistil ani naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP; právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie a v jeho rozhodnutí odvolací súd nezistil. Súd prvej inštancie správne právne posúdil žalobcom uplatnený nárok na základe ust. § 4 ods. 2 písm. b/, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 442 Obč. zák.

57/ Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva síce povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, avšak len potiaľ, pokiaľ majú význam pre rozhodnutie (porovnaj I.ÚS 46/05, I.ÚS 352/06, II.ÚS 220/08, III.ÚS 12/07, IV.ÚS 163/08). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie takého rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že došlo k plnej realizácii práva účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II.ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I.ÚS 117/05, IV.ÚS 112/05).

58/ Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa (v spojení s opravným uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 19. 4. 2024 sp. zn. 42C/68/2023 - 80) ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, keď v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie.

59/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu voči žalovanej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

60/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 10 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).